

25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προκαταρκτικά:

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 1-6).

Κύριε ἐκέκραξα:

(Συλλειτουργικό. Σελ. 6-9).

Τροπάρια.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντες, τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σκηνήν, τὴν ἔμψυχον κιβωτόν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν· προσφέρεται γὰρ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιάζουσα, καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας δέχεται, εὐφραινόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ κατοικητήριον.

Σήμερον ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀγίας δόξης, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυναιξίν, εὐλογημένη ἀγνή, προσφέρεται τῷ Ναῷ τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ Ἅγια, καὶ χαίρουσι σὺν αὐτῇ, Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύματι, καὶ παρθενικαὶ χορεῖαι, τῷ Κυρίῳ ᾄδουσι, ψαλμικῶς μελωδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν Μητέρα αὐτοῦ.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων δόξα, καὶ Μαρτύρων καύχημα, καὶ πάντων τῶν γηγενῶν ἢ ἀνακαίνισις, Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ· διὰ γὰρ σοῦ τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν. Διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου προέλευσιν, καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ψαλμικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν, τῇ πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι.

25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προκαταρκτικά:

(Συλλειτουργικό. Σελ. 1-6).

Κύριε ἐκέκραξα:

(Συλλειτουργικό. Σελ. 6-9).

Τροπάρια.

Σήμερα, πιστοὶ, ἄς χορέψουμε ψάλλοντας στὸν Θεὸ μέ ψαλμούς καὶ ὕμνους, τιμώντας καὶ τὴν ἁγιασμένη σκηνὴ του (τὴν Παναγία), τὴν ἔμψυχη κιβωτὸ πού χώρεσε τὸν ἀχώρητο Λόγο τοῦ Θεοῦ· Διότι προσφέρεται στὸν Θεὸ κατὰ τρόπο ὑπερφυσικό ὡς νήπιο κατὰ τὸ σῶμα· Καὶ ὁ Ζαχαρίας, ὁ Μέγας Ἀρχιερέας τὴ δέχεται χαρούμενος ὡς κατοικία τοῦ Θεοῦ.

Σήμερα ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος τῆς ἀγίας δόξας τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ μας, ἡ μόνη εὐλογημένη μεταξύ τῶν γυναικῶν, ἡ Ἄγνή, προσφέρεται στό ναό τό νομικό (τόν Ἰουδαϊκό), γιά νά κατοικεῖ στά Ἅγια· Καὶ χαίρονται μαζί της πνευματικά ὁ Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα· Καὶ παρθενικές συνοδεῖες ψάλλουν στὸν Θεὸ μελωδώντας κατὰ τὸν ψαλμό καὶ τιμώντας τὴ Μητέρα του.

Ἐσὺ εἶσαι τό κήρυγμα τῶν Προφητῶν, ἡ δόξα τῶν Ἀποστόλων, τό καύχημα τῶν μαρτύρων καὶ ἡ ἀνακαίνιση (ἀνανέωση) ὅλων τῶν κατοίκων τῆς γῆς, Παρθένε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· Διότι διὰ μέσου σοῦ συμφιλιωθήκαμε μέ τὸν Θεό . Γ' αὐτό τιμοῦμε τὴν εἰσοδὸ σου στὸν Ναὸ τοῦ Κυρίου, καὶ μαζί μέ τὸν Ἄγγελο ὅλοι ψάλλοντας φωνάζουμε τό Χαῖρε, σ' ἐσένα τὴν πάνσεμνη, σωζόμενοι μέ τὴ δική σου πρεσβεία (μεσολάβηση).

Τῆς Ἁγίας.

Σήμερον τέρεται πόλις ἡ Ἀλεξάνδρεια, τὰ σπάργανά σου Μάρτυς, ἐν τῷ θείῳ ναῶ σου, κατέχουσα προφρόνως· διὸ καὶ ἡμεῖς, εὐσεβῶς ἐορτάζομεν, Αἰκατερίνα, τὴν μνήμην σου τὴν σεπτὴν, ὑπερεύχου τῶν τιμώντων σε.

Αἰκατερίνης τὴν μνήμην νῦν ἐορτάσωμεν· αὐτὴ γὰρ ὄντως πάσας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς δυνάμεις, ἐν λόγῳ τε καὶ ἔργῳ, καθεῖλε στερωῶς, καὶ Ῥητόρων τὴν ἔνστασιν· Ἀλλὰ δεήσεσι ταύτης ῥῦσαι ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐκ τῶν αἰρέσεων.

Χαίροις πανένδοξε Μάρτυς Αἰκατερίνα σεμνή· ἐν τῷ Σινᾷ γὰρ ὄρει, ἐν ᾧ εἶδε τὴν βάτον, Μωσῆς μὴ φλεγόμενην, ἐν τούτῳ Χριστός, τὸ θεάρεστον σκῆνός σου, νῦν μεταθείς σε φυλάττει ἕως καιροῦ, τῆς δευτέρας παρουσίας αὐτοῦ.

Δόξα... Τῆς Ἁγίας.

Χαρμονικῶς τῇ πανηγύρει, τῆς θεοσόφου Μάρτυρος Αἰκατερίνης, συνδράμωμεν, ὧ φιλομάρτυρες, καὶ ταύτην τοῖς ἐπαίνοις, ὡς ἄνθησι καταστέψωμεν· Χαίροις βοῶντες αὐτῇ, ἡ τῶν φληνάφων Ῥητόρων, τὴν θραυστομίαν ἐλέγξασα, ὡς ἀπαιδευσίας ἀνάπλεων, καὶ τούτους πρὸς πίστιν θείαν χειραγωγήσασα· Χαίροις ἡ τὸ σῶμα πολυπλόκοις βασάνοις ἐκδοῦσα, δι' ἀγάπην τοῦ Ποιητοῦ σου, καὶ μὴ καταβληθεῖσα, ὡς ἄκμων ἀνάλωτος· Χαίροις ἡ ταῖς ἄνω μοναῖς, ἀντάξια τῶν πόνων εἰσοικισθεῖσα, καὶ δόξης αἰωνίου κατατρύφησασα, ἧς ἐφιέμενοι οἱ ὑμνωδοὶ σου, τῆς

Τῆς Ἁγίας.

Σήμερα χαίρεται ἡ πόλις Ἀλεξάνδρεια, ἐπειδὴ κατέχει εὐχαρίστως τὰ σπάργανά σου, Μάρτυς, στὸν ἱερό ναό σου· Γί' αὐτό κι ἡμεῖς γιορτάζουμε εὐσεβῶς, Αἰκατερίνα, τὴ σεβάσμια μνήμη σου. Σέ παρακαλοῦμε νὰ εὐχεσαι, γί' αὐτούς πού σέ τιμοῦν.

Ἄς γιορτάσουμε τώρα τὴ μνήμη τῆς Αἰκατερίνης· Διότι αὐτὴ ἀληθινὰ νίκησε σταθερὰ ὅλες τίς δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ, καὶ μέ λόγο καὶ μέ ἔργο, καὶ τίς ἀντιρρήσεις τῶν ρητόρων. Ἀλλὰ μέ τίς ἰκεσίες τῆς λύτρωσέ μας, Θεέ μας, ἀπό τίς αἰρέσεις.

Χαῖρε Πανένδοξη Μάρτυς σεμνή Αἰκατερίνα· Διότι στό ὄρος Σινᾶ, ὅπου ὁ Μωσῆς εἶδε τὴ βάτο νὰ μὴ καίεται, σ' αὐτό ὁ Χριστός, μετέφερε τό θεάρεστό σου λείψανο, καὶ τό διατηρεῖ μέχρι τόν καιρό τῆς δευτέρας παρουσίας του.

Δόξα ... Τῆς Ἁγίας.

Μέ χαρά, ὧ φιλομάρτυρες, ἄς τρέξουμε στό πανηγύρι τῆς φωτισμένης ἀπό τόν Θεό Μάρτυρος Αἰκατερίνης, καὶ ἄς τὴν στεφανώσουμε μέ ἐπαίνους, ὡς ἄνθη, λέγοντας σ' αὐτήν· Χαῖρε ἐσύ πού ἔλεγξες τὴ θρασύτητα τῶν φλύαρων ρητόρων ὡς γεμάτη ἀπό ἀπαιδευσία, καὶ τοὺς ὀδήγησες στή θεϊκὴ πίστη. Χαῖρε ἐσύ πού παρέδωσες τό σῶμα σου σέ πολυποίκιλα βάσανα ἀπό τὴν ἀγάπη τοῦ Ποιητοῦ, χωρὶς νὰ νικηθεῖς ὡς ἀμόνι ἀκατάβλητο. Χαῖρε ἐσύ, πού ἐγκαταστάθηκες στίς οὐράνιες κατοικίες, ὅπως ἄξιζε στοὺς κόπου σου καὶ ἀπόλαυσης τὴν οὐράνια δόξα· Ἐπειδὴ κι ἡμεῖς οἱ ὑμνωδοὶ σου αὐτὴν ποθοῦμε, μὴν ἀποτύχουμε νὰ τὴν κατακτήσουμε.

ἐλπίδος μὴ ἐκπέσοιμεν.

Καὶ νῦν ... Τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῶ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. Τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη, πρὸς σὲ τὴν πανάμωμον, τροφήν κομίζων σοι· Τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὀρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἢ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἵσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενο:

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 9-11).

Ἀναγνώσματα.

Προφητεία Ἡσαΐου. (ΜΓ'. 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν. Καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ, Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἶμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔστι. Ἐγὼ εἶμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἶμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου

Καὶ νῦν ... Τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴ γέννησή σου, Δέσποινα (Κυρία) Νύμφη τοῦ Θεοῦ, ἤλθες στὸν Ναό, γιὰ νὰ ἀνατραφεῖς στὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων ὡς ἡγιασμένη (πού εἶσαι). Τότε καὶ ὁ Γαβριὴλ στάλθηκε σ' ἐσένα τὴν παναγνη φέροντάς σου τροφή. Τὰ οὐράνια ὅλα ἀναστατώθηκαν (ἔμειναν κατάπληκτα, τὰ ἔχασαν) βλέποντας τὸ Ἅγιο Πνεῦμα νὰ ἔχει ἐγκατασταθεῖ μέσα σ' ἐσένα. Γι' αὐτό, ἄσπιλη (καθαρή), ἀμόλυντη Μητέρα τοῦ Θεοῦ, πού δοξάζεσαι στὸν οὐρανὸ καὶ πάνω στὴ γῆ, σῶζε τὸ γένος μας.

Εἵσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενο:

(Συλλειτουργικό. Σελ. 9-11).

Ἀναγνώσματα.

Προφητεία τοῦ Ἡσαΐα. (ΜΓ'. 9-14).

Αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Ὅλα τὰ ἔθνη συγκεντρώθηκαν μαζί, καὶ σὲ λίγο θὰ συγκεντρωθοῦν καὶ οἱ ἄρχοντές τους. Ποιὸς ἀπὸ τοὺς ψεύτικους θεοὺς μπορεῖ νὰ τὰ ἀναγγελεῖ αὐτὰ τὰ μελλοντικά γεγονότα, ἢ ποιὸς θὰ προφητεύσει σ' ἐσᾶς τοὺς εἰδωλολάτρες αὐτά; Ἄς φέρουν οἱ εἰδωλικοί θεοὶ τοὺς μάρτυρές τους, καὶ ἄς προσπαθήσουν, νὰ δικαιωθοῦν, γιὰ ὅσα εἶπαν. Ἐσεῖς ὅμως οἱ δικοὶ μου Προφῆτες εἰσθε μάρτυρές μου· Κι ἐγὼ, λέγει ὁ Κύριος ὁ Θεός, εἶμαι μάρτυρας ἀληθινός· καὶ ὁ δοῦλος μου, ὁ Ἰσραηλιτικός λαός, τὸν ὅποιο ἐγὼ διάλεξα (γιὰ νὰ εἶναι μάρτυράς μου), γιὰ νὰ γνωρίσετε, καὶ νὰ πιστέψετε, καὶ νὰ κατανοήσετε, ὅτι ἐγὼ ὑπάρχω πράγματι. Πρὶν ἀπὸ μένα δέν ὑπῆρξε ἄλλος Θεός, καὶ δέ θὰ ὑπάρξει μετὰ ἀπὸ μένα. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός, καὶ δέν

ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τὶς ἀποστρέψει αὐτό;
 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ
 Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφία Σολομώντος. (Γ'. 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται
 αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων
 τεθάναι. Καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν,
 καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν
 εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν
 κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης.
 Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα
 εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτούς,
 καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξιίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν
 χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς
 ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν
 καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς
 σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν
 ἔθνη, καὶ ἡσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν
 Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας, οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν,
 συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ
 προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς

ὑπάρχει ἄλλος ἐκτός ἀπὸ μένα, πού θά σᾶς σώσει. Ἐγὼ
 προανήγγειλα τὴν ἀπελευθέρωσή σας καὶ σᾶς
 ἐλευθέρωσα, καὶ σᾶς ὀνειδίσα (ἐκφράσθηκα γιὰ σᾶς
 ὑποτιμητικά), καὶ δὲν ὑπῆρξε μεταξύ σας ἄλλος Θεός,
 γιὰ νὰ σᾶς ὑπερασπισθεῖ. Ἐσεῖς λοιπὸν εἴσθε οἱ μάρτυ-
 ρές μου, κι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ Θεός σας. Ἐγὼ ὑπάρχω
 προαιώνια, καὶ δὲν ὑπάρχει κανεὶς πού μπορεῖ, νὰ
 ἐλευθερώσει κανένα ἀπὸ τὰ χέρια μου. Θά πραγματο-
 ποιήσω, ὅτι ἀποφάσισα, καὶ ποιός μπορεῖ, νὰ τό μα-
 ταιώσει; Ἔτσι λέγει ὁ Κύριος, ὁ Θεός, πού σᾶς
 ἐλευθερώνει, ὁ Ἅγιος Θεός τοῦ Ἰσραήλ.

Σοφία Σολομώντος. (Γ'. 1-9).

Οἱ ψυχές τῶν δικαίων βρίσκονται στὰ χέρια τοῦ
 Θεοῦ, καὶ δὲν θά τοὺς ἀγγίξει στενοχώρια. Φάνηκαν
 στὰ μάτια τῶν ἀνοήτων, ὅτι πέθαναν, καὶ θεωρήθηκε
 ταλαιπωρία ἢ ἔξοδος τους ἀπο τὴ ζωὴ, καὶ ἡ
 ἀναχώρησή τους ἀπὸ μᾶς καταστροφή. Αὐτοὶ ὅμως βρί-
 σκονται σὲ εἰρήνη. Διότι καὶ ἂν τιμωρηθοῦν στὰ μάτια
 τῶν ἀνθρώπων, ἢ ἐλπίδα τους εἶναι γεμάτη ἀπὸ
 ἀθανασία. Καὶ ἐνῶ παιδεύθηκαν γιὰ λίγο, θά
 εὐεργετηθοῦν ὑπεβολικά. Διότι ὁ Θεὸς τοὺς δοκίμασε,
 καὶ τοὺς βρῆκε ἀξιίους γιὰ τὸν ἑαυτό του. Ὡς χρυσάφι
 στό καμίνι τοὺς δοκίμασε, καὶ ὡς ὀλοκληρωτικὴ θυσία
 τοὺς δέχθηκε. Καὶ ὅταν τοὺς ἐπισκεφθεῖ ὁ Θεός, θά τρέ-
 ξουν ὅπως οἱ σπινθῆρες σὲ καλάμιες. Θά κρίνουν ἔθνη
 καὶ θά ἐξουσιάσουν λαούς, καὶ θά εἶναι Βασιλιάς τους ὁ
 Κύριος αἰώνια. Ὅσοι ἔχουν ἐμπιστοσύνη σ' αὐτόν, θά
 κατανοήσουν τὴν ἀλήθεια, καὶ οἱ πιστοὶ μὲ ἀγάπη θά
 ὑπομένουν τίς δοκιμασίες. Διότι θεία χάρις καὶ ἔλεος δί-

όσοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῆ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφία Σολομῶντος. (Ε' . 15-ΣΤ' . 3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas, πορεύονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε, μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

νονται στοὺς ἀφοσιωμένους, σ' αὐτὸν καὶ ὁ Κύριος θά ἐπισκεφθεῖ μέ ἀγάπη τοὺς ἐκλεκτοὺς του.

Σοφία Σολομῶντος. (Ε' . 15-ΣΤ' . 3).

Οἱ Δίκαιοι ζοῦν αἰώνια, καὶ ὁ μισθὸς τους βρίσκεται στὰ χέρια τοῦ Κυρίου, καὶ ἡ φροντίδα γι' αὐτούς προέρχεται ἀπὸ τὸν Ὑψίστο. Γι' αὐτό θά λάβουν τὸ Βασίλειο τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ στέμμα τοῦ κάλλους ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Κυρίου· Διότι θά τους σκεπάσει μέ τὸ δεξί του χέρι, καὶ μέ τὸ στιβαρὸ βραχίονά του θά τους ὑπερασπισθεῖ. Θά λάβει ὡς πανοπλία τὴ δίκαιη ὀργή του, καὶ θά χρησιμοποιήσει ὡς ὄπλα τίς φυσικὲς δυνάμεις ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν του. Θά ντυθεῖ ὡς θώρακα τὴ δικαιοσύνη· Καὶ θά βάλει ὡς περικεφαλαία δίκαιη κρίση. Θά πάρει ὡς ἀκατανίκητη ἀσπίδα τὴν ἀγιότητα· Καὶ θά ἀκονίσει ὡς σπαθὶ τὴ δίκαιη κρίση του. Μαζί του θά πολεμήσουν καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως ἐναντίον τῶν παραφρόνων ἐχθρῶν του· Θά ἐκτοξευθοῦν οἱ κεραυνοὶ ὡς εὖστοχες βολίδες κατὰ τῶν ἀσεβῶν, καὶ ὅπως ἀπὸ καλοτεντωμένο τόξο τῶν νεφῶν θά πλήξουν τὸ στόχο τους, καὶ ὅπως ἀπὸ σφενδόνη πού ρίχνει πέτρες, ἀπὸ τὸ θυμὸ του θά ἐκτοξευθεῖ πλῆθος ἀπὸ μεγάλο χαλάζι. Θά ἀγανακτήσουν ἐναντίον τους καὶ τὰ νερά τῆς θάλασσας, καὶ θά τους περικυκλώσουν ποταμοὶ μέ ξαφνικὲς πλημμύρες. Θά ἀντισταθεῖ ἐναντίον τους ἰσχυρὸς ἄνεμος, καὶ θά τους λιχνίσει ὡς λαίλαπα, καὶ θά ἐρημώσει τὴ γῆ ἢ ἀνομία, καὶ ἡ ἀδικοπραγία θά ἀνατρέψει τοὺς θρόνους τῶν ἰσχυρῶν. Ἀκοῦστε λοιπόν, βασιλεῖς καὶ συνετισθεῖτε· Μάθετε καλὰ δικαστές τῶν περάτων τῆς γῆς· Ἀκοῦστε, ἐσεῖς πού ξουσιάζετε τὰ

Ἐκτενής Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα.

Τῆς ἑορτῆς. (Σελ. 217-218).

Δόξα... Τῆς Ἁγίας.

Βίον ἄυλον ἐξησημένη, βῆμα ἄθεον
καταλαβοῦσα, ἔσθης τροπαιοφόρος Αἰκατερίνα
σεμνή, ἀνθηφοροῦσα τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα,
καὶ τὸ θεῖον σθένος ἐνδεδυμένη, δόγμα τυράννου
κατεμυκτήρισας, καὶ ῥητόρων ἔπαυσας, τὰς
φληνάφους ῥήσεις Πολύαθλε.

Καὶ νῦν ... Τῆς Ἑορτῆς.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα,
πνευματικῶς πανηγυρίζομεν, καὶ τὴν θεόπαιδα
Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν Ναῶ Κυρίου
προσαγομένην εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν, τὴν
προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς
κατοικητήριον τοῦ Παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ
Θεοῦ τῶν ὄλων, Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι
προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν
σεβάσμιον πρόοδον, Μητέρες, λύπην πᾶσαν
ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε,
ὑμνοῦσαι τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, καὶ
τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον. Ἄπαντες οὖν
χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ
ἐκβοήσωμεν, τῇ Κεχαριτωμένῃ, τῇ ἀεὶ

πλήθη καὶ περηφανεύεσθε γιὰ τὰ πλήθη τῶν λαῶν,
πού ξουσιάζετε· Διότι σᾶς δόθηκε ἀπὸ τὸν Κύριο ἡ
ἐξουσία, καὶ ἡ κυριαρχία τῶν λαῶν ἀπὸ τὸν Ὑψιστο.

Ἐκτενής Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα.

Τῆς ἑορτῆς. (Σελ. 217-218).

Δόξα ... Τῆς Ἁγίας.

Ἀφοῦ ἄσκησες ζωὴ ἄυλη, πνευματικὴ, ἀφοῦ κατέλα-
βες τὸ ἄθεο βῆμα, στάθηκες ἀκλόνητη νικήτρια, σεμνὴ
Αἰκατερίνα, φορῶντας ὡς ἄνθη τὴ λαμπρότητα τοῦ
Θεοῦ· Καὶ ντυμένη μὲ τὴ θεϊκὴ δύναμη κατεξευτέλισες
τὴν ἀπόφαση τοῦ τυράννου καὶ ἀποστόμωσες τὰ φλύα-
ρα λόγια τῶν ρητόρων, Πολύαθλη.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς.

Σήμερα τὰ πλήθη τῶν πιστῶν, συγκεντρωμένα, ἄς
πανηγυρίσουμε πνευματικὰ, καὶ ἄς ἐγκωμιάσουμε μὲ
εὐσέβεια τὴν Κόρη τοῦ Θεοῦ, τὴν Παρθένο καὶ Θεοτόκο,
πού ὀδηγεῖται μέσα στὸν Ναὸ τοῦ Κυρίου· Αὐτὴν πού
ἐκλέχθηκε προκαταβολικὰ ἀπὸ ὅλες τὶς γενιές, γιὰ νὰ
γίνει κατοικία τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ καὶ Θεοῦ τῶν
ὄλων. Παρθένες, μὲ λαμπάδες προπορεύεσθε τιμώντας
τὴ σεβάσμια πορεία τῆς Παντοτεινῆς Παρθένου· Μητέ-
ρες, ἀποθέτοντας κάθε λύπη ἀκολουθήστε μαζί χαρμό-
συνα, ὑμνώντας αὐτὴν πού ἔγινε Μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ
προξένησε στὸν κόσμον τὴ χαρὰ. Ὅλοι λοιπὸν ἄς κραυ-
γᾶσουμε χαρμόσυνα μαζί μὲ τὸν Ἄγγελον τὸ Χαῖρε στήν
Κεχαριτωμένη πού πάντοτε πρεσβεύει γιὰ τὶς ψυχές
μας.

πρεσβευούση, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 15,-16).

Ἀπολυτίκιον. Τῆς ἑορτῆς.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προσοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἢ προκήρυξις, ἐν Ναῶ τοῦ Θεοῦ τρανῶς ἢ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἢ ἐκπλήρωσις.

Δόξα... Τῆς Ἁγίας.

Τὴν πανεύφημον νύμφην Χριστοῦ ὑμνήσωμεν, Αἰκατερίναν τὴν θείαν καὶ πολιοῦχον Σινᾶ, τὴν βοήθειαν ἡμῶν καὶ ἀντίληψιν, ὅτι ἐφίμωσε λαμπρῶς, τοὺς κομψοὺς τῶν ἀσεβῶν, τοῦ Πνεύματος τῆ μαχαίρα, καὶ νῦν ὡς Μάρτυς στεφθεῖσα, αἰτεῖται πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν ... Πάλιν τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπόλυσις. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 16-17).

25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. ΤΗΣ ΑΓ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
ΟΡΘΡΟΣ

Προκαταρκτικά.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 17-31).

Καθίσματα.

Τῆς Ἁγίας.

Μολοῦσα εὐθαρσῶς, πρὸς ἀγῶνας τρισμάκαρ,

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον:

(Συλλειτουργικό. Σελ. 15,-16).

Ἀπολυτίκιο. Τῆς Ἑορτῆς.

Σήμερα εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς εὐδοκίας (εὐαρέσκειας) τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ προκήρυξη τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων. Στόν Ναό τοῦ Θεοῦ παρουσιάζεται μέ μεγαλοπρέπεια ἢ Παρθένος, καὶ προαναγγέλει σέ ὅλους τόν Χριστό. Πρὸς αὐτήν κι ἡμεῖς μεγαλόφωνα ἄς φωνάξουμε· Χαῖρε ἐσύ πού εἶσαι ἡ ἐκπλήρωση τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου. (Οἰκονομία: Τό σωτήριο σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιά τή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου).

Δόξα ... Τῆς Ἁγίας.

Ἄς ὑμνήσουμε τὴν ἔνδοξη Νύμφη τοῦ Χριστοῦ, τὴν Ἁγία Αἰκατερίνα καὶ πολιοῦχο τοῦ Σινᾶ, τὴ βοήθεια καὶ φροντίδα μας· Διότι φίμωσε λαμπρά τοὺς πιό μορφωμένους ἀπὸ τοὺς ἀσεβεῖς μέ τό σπαθί τοῦ στόματος (τῶν λόγων της)· Καὶ τώρα ἀφοῦ στεφανώθηκε ὡς Μάρτυρας, ζητεῖ γιά ὅλους τό μέγα ἔλεος

Καὶ νῦν... Πάλι τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπόλυση: (Συλλειτουργικό. Σελ. 16-17).

25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
ΟΡΘΡΟΣ

Προκαταρκτικά.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 17-31).

Καθίσματα.

Τῆς Ἁγίας.

Προχωρώντας θαρραλέα πρὸς τοὺς ἀγῶνες, Μακά-

ἀνδρείως τὸν Χριστόν, ὠμολόγησας Μάρτυς, καὶ τύραννον ἤλεγξας, δυσσεβῆ καὶ παράφρονα, καὶ κατήσχυνας, ῥητορευόντων τὰ στίφη, καὶ ἀνέδραμες, εἰς οὐρανίους σκηνώσεις· διὸ σε δοξάζομεν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Δικαίων ὁ καρπός, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἰερῷ ἐν ἀγίῳ σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἦν εὐλόγησεν, ὁ ἱερός Ζαχαρίας· Ταύτην ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Ἡ παρθένος καὶ σεμνή, Αἰκατερίνα ἡ σοφὴ, τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, ἐπιρρωσθεῖσα ἀληθῶς, ἀγαλλομένη εἰσέρχεται ἐν σταδίῳ, καὶ τύραννον ὠμόν, καταβαλοῦσα στερεῶς, καὶ πᾶσαν τὴν πληθύν, τῶν δυσσεβούντων ἐχθρῶν, μετ' εὐφροσύνης ἔψαλλεν, ἀκαταπαύστως μεγάλη φωνῇ· Χριστέ μου δόξα, Σωτὴρ καὶ ῥύστα, σὺ οὖν δέξαι τὸ πνεῦμά μου.

Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Πρὸ συλλήψεως Ἀγνή, καθηγιασθῆς τῷ Θεῷ, καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθῆς νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῶαν ἐπαγγελίαν· Τῷ θείῳ δὲ Ναῷ, ὡς θεῖος ὄντως ναός, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὥφθῆς δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου Φωτός. Μεγάλῃ ὄντως, ἡ πρόδοός σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ Ἀειπάρθενε.

ρια, ὠμολόγησες μέ ἀνδρεία τὸν Χριστό, Μάρτυς, καὶ ἔλεγξες τὸν τύραννο, τὸν ἀσεβῆ καὶ παράφρονα, καὶ καταντρόπιασες τὰ πλήθη τῶν ρητόρων, καὶ ἀνέβηκες στὶς οὐράνιες κατοικίες· Γι' αὐτὸ σέ δοξάζουμε.

Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὁ καρπός τῶν Δικαίων, τοῦ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται στὸν Θεὸ μέσα στό ἅγιο ἱερό, ὡς νήπιο ὡς πρὸς τὴ σάρκα, αὐτὴ πού τρέφει τὴ ζωὴ μας, τὴν ὁποία εὐλόγησε ὁ ἱερός Ζαχαρίας. Αὐτὴν ὅλοι ὡς Μητέρα τοῦ Κυρίου ἄς τὴν μακαρίσουμε μέ πίστη.

Ἡ παρθένος καὶ σεμνή, ἡ σοφὴ Αἰκατερίνα, ἐνισχυμένη ἀληθινὰ μέ τὴ δύναμη τοῦ Χριστοῦ, μπαίνει χαρούμενη στό στάδιο· Καὶ ἀφοῦ νίκησε μέ σταθερότητα τὸν σκληρὸ τύραννο καὶ ὅλο τό πλήθος τῶν ἀσεβῶν ἐχθρῶν, μέ χαρὰ ἔψαλλε ἀκατάπαυστα μέ δυνατὴ φωνή· Χριστέ μου, δόξα καὶ Σωτὴρα καὶ Λυτρωτὴ μου, ἐσύ λοιπὸν δέξου τό πνεῦμα μου.

Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Πρὶν συλλάβεις (πρὸ τῆς ἐγκυμοσύνης), Ἀγνή, ἀφιερῶθηκες στὸν Θεό· Καὶ ἀφοῦ γεννήθηκες στὴ γῆ, ὀδηγήθηκες σ' αὐτόν ὡς δῶρο, ἐκπληρώνοντας τὴν πατρικὴ ὑπόσχεση· Καὶ ἀφοῦ προσφέρθηκες στὸν Ναὸ τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆ βρεφικῆ ἡλικία μέ καθαρότητα καὶ μέ λαμπάδες χαρμόσυνες, ὡς θεϊκὸς πρᾶγματι ναός, φάνηκες δοχεῖο τοῦ ἀπλησίαστου φωτός. Εἶναι πρᾶγματι μεγάλη ἡ πρόδοός σου (ἡ προκοπή σου), μόνη Νύμφη τοῦ Θεοῦ καὶ παντοτεινὴ Παρθένη.

Ἀλεξανδρέων ἢ λαμπρὰ καὶ θεία πόλις, ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου σεμνὴ πανηγυρίζει, καὶ γεραίρει τοὺς ἄθλους σου Αἰκατερίνα οὗς ἔτλης γενναιοφρόνως ὑπὲρ Χριστοῦ· καὶ μέγα βρενθυομένη σοι ἐκβοᾷ· ὦ Παρθένε πολυάθλε, εἰς οὐρανίους σκηνάς, συνοῦσα νῦν τῷ Κτίστῃ σου, χαῖρε Μάρτυς πανθαύμαστε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἀγαλλιᾶσθω ὁ Δαυῖδ ὁ Ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακείμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε· Μαρία ἢ φωτοφόρος θεία λαμπάς, καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῶ· ἦν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱός, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

Ἀναβαθμοί.

Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ Δ'. Ἦχου. (Σελ. 8-9).

Προκείμενον.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχοι. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.
(Συλλειτουργικόν. Σελ. 33).

Εὐαγγέλιον.

Κατὰ Ματθαῖον. (ΚΕ'. 1-13).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα

Ἡ λαμπρὴ καὶ ἱερὴ πόλις τῆς Ἀλεξάνδρειας πανηγυρίζει γιὰ τὴ μνήμη σου, Σεμνή, καὶ ἐγκωμιάζει τὰ κατορθώματά σου, Αἰκατερίνα, τὰ ὅποια ὑπέφερες γιὰ τὸν Χριστό με γενναία διάθεση· Καὶ με μεγάλη ὑπερηφάνεια κραυγάζει σ' ἐσένα· ὦ παρθένα με τὰ πολλά κατορθώματα, τώρα πού εἶσαι μαζί με τὸν Κτίστη σου στίς οὐράνιες κατοικίες, χαῖρε, Μάρτυς ἄξια κάθε θαυμαστοῦ.

Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἄς χαίρεται ὁ Δαυῖδ ὁ ὕμνογράφος, καὶ ἄς χορεύει ὁ Ἰωακείμ μαζί με τὴν Ἄννα, διότι ἀπ' αὐτοὺς προῆλθε γόνος (γέννημα, τέκνο) ἅγιος, ἢ Μαρία, ἢ θεϊκὴ λαμπάδα πού φέρνει τὸ φῶς, καὶ χαίρεται μπαίνοντας στὸ Ναό· Καὶ τὴν ὅποια βλέποντας τὴν εὐλόγησε ὁ υἱός τοῦ Βαραχίου (ὁ Ζαχαρίας), καὶ χαίροντας κραύγαζε· Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιο.

Ἀναβαθμοί.

Τὸ Α'. Ἀντίφωνο τοῦ Δ'. ἤχου. (Σελ. 8-9).

Προκείμενο.

Ὁ Θεὸς εἶναι ἀξιοθαύμαστος ἀνάμεσα στοὺς Ἁγίους του.

Στίχ. Μέ τοὺς Ἁγίους του στή γῆ ἔκανε θαύματα ὁ Κύριος.

Τάξη τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.
(Συλλειτουργικόν. Σελ. 33).

Εὐαγγέλιο.

Κατὰ Ματθαῖον. (ΚΕ'. 1-13).

Εἶπε ὁ Κύριος αὐτῇ τὴν παραβολή· Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι ὅμοια με δέκα παρθένες, οἱ ὅποιες πῆραν τὰ

παρθένοι, αίτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν ἐξήλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι καὶ αἱ πέντε μωραὶ· αίτινες μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον. Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ νυμφίος, καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι· κύριε κύριε, ἀνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ἧ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Ο Ν'. Ψαλμός.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 34-35).

Πεντηκοστάριον.

Βίον ἄυλον ἐξησημένη, βῆμα ἄθεον
καταλαβοῦσα, ἔσθης τροπαιοφόρος Αἰκατερίνα

λυχνάρια τους καὶ βγῆκαν, νὰ ὑποδεχθοῦν τὸν νυμφίον, τὸν γαμπρό. Ἀλλὰ οἱ πέντε ἀπ' αὐτὲς ἦταν συνετές, καὶ οἱ πέντε ἀνόητες. Οἱ ὁποῖες ἀνόητες παίρνοντας τὰ λυχνάρια τους δὲν πῆραν μαζί τους λάδι. Οἱ φρόνιμες ὁμως πῆραν λάδι στὰ δοχεῖα τους μαζί μέ τὰ λυχνάρια τους· Καί ἐπειδὴ ἀργοῦσε νὰ ἔλθει ὁ νυμφίος νύσταξαν ὅλες καὶ κοιμοῦνταν. Κατὰ τὰ μεσάνυχτα ὁμως ἀκούσθηκε μιά κραυγή· Νά, ὁ νυμφίος ἔρχεται, βγεῖτε νὰ τὸν προῦπαντήσετε. Τότε σηκώθηκαν οἱ παρθένες ἐκεῖνες καὶ τακτοποίησαν τὰ λυχνάρια τους· Καί οἱ ἀνόητες εἶπαν στίς φρόνιμες· Δώστε μας ἀπὸ τό Λάδι σας, γιατί τὰ λυχνάρια μας σβήνουν. Ἀλλὰ οἱ φρόνιμες ἀποκρίθηκαν λέγοντας· Μήπως δὲν φθάσει καὶ γιά μᾶς καὶ γιά σᾶς· Γί' αὐτό πηγαίνετε σ' αὐτούς πού πουλοῦν, καὶ ἀγοράστε γιά τὸν ἑαυτό σας· Καί ἐνῶ ἔφευγαν αὐτές, νὰ ἀγοράσουν, ἦλθε ὁ νυμφίος, καὶ οἱ ἔτοιμες μπῆκαν μαζί του στό σπίτι τοῦ γάμου, καὶ κλείσθηκε ἡ θύρα. Ἀργότερα λοιπόν ἔρχονται καὶ οἱ ὑπόλοιπες παρθένες λέγοντας· Κύριε, κύριε, ἀνοιξέ μας· Κι ἐκεῖνος ἀποκρίθηκε καὶ εἶπε· Ἀληθινά σᾶς λέγω, δὲν σᾶς γνωρίζω. Ἀγρυπνεῖτε λοιπόν, διότι δὲ γνωρίζετε τὴν ἡμέρα οὔτε τὴν ὥρα, κατὰ τὴν ὁποία θά ἔλθει ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, πού ἔγινε ἄνθρωπος.

Ο Ν'. Ψαλμός.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 34-35).

Πεντηκοστάριο.

Ἀφοῦ ἄσκησες ζωὴ ἄυλη, πνευματική, ἀφοῦ κατέλαβες τό ἄθεο βῆμα, στάθηκες ἀκλόνητη νικήτρια, σεμνή

σεμνή, ἀνθηφοροῦσα τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα, καὶ τὸ θεῖον σθένος ἐνδεδυμένη, δόγμα τυράννου κατεμυκτήρισας, καὶ ῥητόρων ἔπαυσας, τὰς φληνάφους ῥήσεις Πολύαθλε.

Σῶσον ὁ Θεός...

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 36-37).

Κανόνες.

Ωιδὴ Α'.

Τῶν Εἰσοδίων. Οἱ δύο κανόνες.

(Σελ. 218-220).

Τῆς Ἁγίας.

Αἰκατερίνης τῆς πανσόφου Μάρτυρος, ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, τὸ ζοφερὸν ὄμμα, τῆς ψυχῆς μου φώτισον, αἴγλην διδοῦς μοι Δέσποτα, τῆς σῆς φωτοχυσίας, τῶν ψυχοφθόρων πταισμάτων μου, πᾶσαν τὴν ἀχλὺν ἀφανίζουσαν.

Ἰθυνομένη τοῦ Δεσπότη πάνσοφε, θεῖοις προστάγμασι, καὶ τῷ αὐτοῦ πόθῳ φλεγόμενη ἔδραμες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας σπεύδουσα, καὶ τυράννων τὰς φρένας, Αἰκατερίνα κατέπληξας, λόγῳ καὶ σοφίᾳ καὶ χάριτι.

Κυβερνωμένη τῇ παλάμῃ ἔνδοξε, τῇ κραταιᾷ τοῦ Χριστοῦ, εἰδωλικὴν ζάλην, Μάρτυς ὑπεξέφυγες, ἀβρόχως ὑπερπλέουσα, τοῦ Σταυροῦ τῷ ἰστίῳ, καὶ θεαίαις αὔραις τοῦ Πνεύματος, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλπουσα.

Ἀγαλλομένη παρθενίας κάλλεσιν, Αἰκατερίνα σοφῇ, καὶ θεϊκὴν γνῶσιν, οὐρανόθεν ἔχουσα, τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως,

Αἰκατερίνα, φορῶντας ὡς ἄνθη τὴ λαμπρότητα τοῦ Θεοῦ· Καὶ ντυμένη μὲ τὴ θεϊκὴ δύναμη κατεξευτέλισες τὴν ἀπόφαση τοῦ τυράννου καὶ ἀποστομῶσες τὰ φλύαρα λόγια τῶν ρητόρων, Πολύαθλη.

Σῶσον ὁ Θεός...

(Συλλειτουργικό. Σελ. 36-37).

Κανόνες.

Ωιδὴ Α'.

Τῶν Εἰσοδίων. Οἱ δύο κανόνες.

(Σελ. 218-220).

Τῆς Ἁγίας.

Μέ τίς ἱκεσίες τῆς πάνσοφου Μάρτυρος Αἰκατερίνης, Χριστέ, φώτισε τὰ σκοτισμένα μάτια τῆς ψυχῆς μου δίνοντάς μου τὴ λάμψῃ τῆς δικῆς σου φωτοχυσίας, πού νὰ ἐξαφανίζει ὅλῃ τὴν καταχνιά τῶν ψυχοφθόρων πταισμάτων μου.

Καθοδογούμενῃ, Πάνσοφῃ, ἀπὸ τὰ θεϊκὰ προστάγματα τοῦ Κυρίου, καὶ φλεγόμενῃ ἀπὸ τὸν πόθο του ἔτρεξες βιαστικά πρὸς τοὺς ἀγῶνες, καὶ κατέπληξες τίς διάνοιες τῶν τυράννων, Αἰκατερίνα, μὲ τὸν Λόγο, μὲ τὴ σοφία καὶ μὲ τὴ χάρι σου.

Κυβερνομένῃ ἀπὸ τὸ δυνατὸ χέρι τοῦ Χριστοῦ, Ἐνδοξῃ, ξέφυγες ἀπὸ τὴ ζάλῃ τῶν εἰδώλων ἐπιπλέοντας, χωρὶς νὰ βραχεῖς, μὲ τὸ πανί τοῦ Σταυροῦ καὶ μὲ τίς θεϊκὲς αὔρες τοῦ Πνεύματος, ψάλλοντας ἄσμα στὸν Θεό.

Ἀγαλλόμενῃ μὲ τὰ κάλλῃ τῆς παρθενίας, σοφῇ Αἰκατερίνα, καὶ ἔχοντας ἀπὸ τὸν Οὐρανὸ θεϊκὴ γνῶσῃ κατανατρόπιασες τοὺς ἀρχογούς τῆς ψεύτικου γνώσεως

τοὺς προεστῶτας κατήσχυνας, τούτους κατὰ κράτος νικήσασα.

Θεοτοκίον.

Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν Ἄχραντε, πάσης αἰρέσεως, ἀποτροπὴν φέρει σάρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως ἔτεκες, τὸν ἐπέκεινα πάσης, θεοκυῆτορ τῆς κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν ἀΐδιον.

Ωιδὴ Γ'. Τῶν Εἰσοδίων. Οἱ δύο.

(Σελ. 220-222).

Τῆς Ἁγίας.

Ἐθελουσίαις σου ῥοπαῖς, ἐχώρησας πρὸς τὸ πάθος, τὸ ἐκούσιον Χριστὸν μιμουμένη, καὶ νικήσασα λαμπρῶς, τὸν σκότους κοσμοκράτορα, στεφανηφόρος ὤφθης, Αἰκατερίνα θεόληπτε.

Ῥωμαλέοτητι φρενῶν, διήλεγξας τοὺς τυράννους, ἀθεΐας ἐν βυθῶ κυλισθέντας, ῥητορεύουσα σαφῶς, θεογνωσίας δόγματα, θεία σοφία Μάρτυς, λαμπρυνόμενη πανεύφημε.

Ἰσοθεΐαν τοῖς ὠσί, τῆς Εὐας ὁ ψιθυρίσας, ὑπο Κόρης ἀπαλῆς νῦν πατεῖται· τῷ γὰρ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ, περιφραχθεῖσα ἤσχυεν, Αἰκατερίνα Μάρτυς, ἄμετρα τοῦτον καυχώμενον.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ, διανάστησον οὐλάς, καὶ τύπους ἐξαλείφουσα, τῆς

μέ θάρρος καὶ ἀνδρεία νικώντας τους κατὰ κράτος, (πέρα γὰρ πέρα).

Θεοτοκίον.

Τὸ νὰ σέ ὁμολογοῦμε Γεννήτρια τοῦ Θεοῦ, Ἀγνή, ἀποτρέπει κάθε αἵρεση· Διότι γέννησες χωρὶς ἀλλοίωση, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὸν αἰώνιο Λόγο τοῦ Θεοῦ, πού ἔγινε ἄνθρωπος, ἀλλὰ εἶναι πέρα καὶ πάνω ἀπὸ ὅλη τὴν κτίση.

Ῥοδὴ Γ'. Τῶν Εἰσοδίων. Οἱ δύο.

(Σελ. 22-222).

Τῆς Ἁγίας

Μέ τῇ θεληματικῇ σου ὁρμῇ προχώρησες πρὸς τὰ παθήματα μιμούμενη τὸ θεληματικὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ· Καὶ ἀφοῦ νίκησες λαμπρὰ τὸν κοσμοκράτορα τοῦ σκότους, παρουσιάσθηκες στεφανωμένη, Αἰκατερίνα ἀφοσιωμένη στὸν Θεό .

Μέ τῇ ρωμαλέα διάνοια ἔλεγξες τοὺς τυράννους, πού κυλίσθηκαν στό βυθὸ τῆς ἀθεΐας, ροτορεύοντας καθαρά τὰ δόγματα τῆς θείας γνώσεως φωτισμένη, Μάρτυς, μέ τῇ θεϊκῇ σοφία.

Αὐτὸς πού ψιθύρισε στά αὐτιά τῆς Εὐας μιλώντας γὰρ ἰσοθεΐα, ποδοπατεῖται τώρα ἀπὸ τρυφερὴ κόρη· Διότι ἀφοῦ περιτειχίσθηκε μέ τὸ ὄπλο τοῦ Σταυροῦ, τὸν ἐξευτέλισε ἡ Αἰκατερίνα ἡ Μάρτυς, ἐνῶ καυχιόταν ὑπερβολικά.

Θεοτοκίον.

Τὸ νοῦ μου πού νεκρώθηκε, μέ τὴν ἐνέργεια τῆς ζωῆς πού φανερώθηκε ἀπὸ σένα στὸν κόσμο, ἀνάστρέσε τον ἐξαλείφοντας τὰ σῶμάδια καὶ τὰ ἴχνη τῆς ἀμαρτίας ἐσύ

ἀμαρτίας μόνη, θεογεννήτορ πανάμωμε.

Μικρά Συναπτή.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 37-38).

Καθίσματα.

Τῆς Ἁγίας.

Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως ἐξ Οὐρανοῦ, διὰ στόματος Μάρτυς τοῦ Μιχαήλ, λαβοῦσα πανεύφημε, καὶ ἐν ἄθλοις ἀήττητε, τῇ μὲν σοφία τῇ ἔξω, τοὺς Ῥήτορας ἔπτηξας, τῇ δὲ σοφία τῇ θεία, τὴν πλάνην ἐμείωσας· ὅθεν καθορῶν σου, τὸν ἀγῶνα ὁ Κτίστης, παρέστη ἐνισχύων σε. Δεῦρο λέγων ἀνάβηθι· οἱ θησαυροὶ γὰρ σε μένουσι· Πρόσβευε Χριστῶ τῷ Θεῶ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς, καὶ ἀκηλίδωτος παστάς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ, μέτ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως· ἦν Ἄγγελοι Θεοῦ, δορυφοροῦσι φαιδρῶς, καὶ πάντες οἱ Πιστοὶ, μακαριοῦσιν αἰεὶ, καὶ εὐχαρίστως ψάλλουσι ταύτη, ἀκαταπαύστως μεγάλη φωνῇ. Ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ σωτηρία, σὺ ὑπάρχεις Πανάχραντε.

Ωιδὴ Δ'. Τῶν Εἰσοδίων. Οἱ δύο.

(Σελ. 222-224).

Τῆς Ἁγίας.

Ἀθλητικὴν, Αἰκατερίνα τὴν ἔνστασιν,

μόνη, Πάναγνη Θεογεννήτρια.

Μικρὴ Συναπτή.

(Συλλειτουργικὸ Σελ. 37-38).

Καθίσματα.

Τῆς Ἁγίας.

Ἀφοῦ ἔλαβες, Μάρτυς ἔνδοξη καὶ ἀνίκητη στοὺς ἄθλους σου, τὴν ἀληθινὴ σοφία ἀπὸ τὸν οὐρανὸ μέ τό στόμα τοῦ Μιχαήλ, μέ τὴν μὲν ἀνθρώπινη σοφία ἔκανες τοὺς ἐχθροὺς σου νὰ ζαρῶσουν, μέ τὴ θεϊκὴ δὲ περιορίσεις τὴν πλάνη· Γί' αὐτό βλέποντας τὸν ἀγῶνα σου ὁ Κτίστης, παρουσιάσθηκε ἐνισχύοντάς σε, λέγοντας· Ἐλα, ἀνέβα, διότι οἱ θησαυροὶ σέ περιμένουν. Πρόσβευε στὸν Χριστὸ τὸν Θεό, νὰ δωρίσει ἄφεση ἀμαρτιῶν, σ' αὐτοὺς πού ἐορτάζουν μέ πόθο τὴν ἁγία μνήμη σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ ἀμόλυνη ἀμνάδα (νεαρὴ προβατίνα) καὶ ἀκηλίδωτη Παστάδα (νυφικὸς θάλαμος), ἡ Θεοτόκος Μαρία, εἰσάγεται παράδοξα στὸν οἶκο τοῦ Θεοῦ μέ εὐφροσύνη· αὐτὴν οἱ Ἄγγελοι τὴν κυκλώνουν μέ χαρὰ ὡς τιμητικὴ φρουρά, καὶ ὅλοι οἱ πιστοὶ θὰ τὴν μακαρίζουν πάντοτε, καὶ ψάλλουν εὐχαρίστως πρὸς τιμὴν τῆς ἀκατάπαυστα μέ δυνατὴ φωνῇ· Ἐσὺ εἶσαι ἡ δόξα μας καὶ ἡ σωτηρία, Πάναγνη.

Ῥοδὴ Δ'. Τῶν Εἰσοδίων. Οἱ δύο.

(Σελ. 222-224).

Τῆς Ἁγίας.

Ἐδειξες ἀθλητικὴ ἀντίστασιν, Αἰκατερίνα Μάρτυς,

ἐπεδείξω, Μάρτυς πανασίδιμε, τῷ δυσμενεῖ λίαν καρτερῶς, ἀντικαταστᾶσα, καὶ τοῦτον καταπατήσασα, ποσὶν ὠραϊσμένοις, τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει, Ἀθληφόρε, Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Νύμφη Χριστοῦ, Αἰκατερίνα πανόλβιε, καθωράθης, θείας ὠραιότητος, φωτοειδέσι μαρμαρυγαῖς, ἀγλαϊζομένη, καὶ κάλλει περιαστράπτουσα· διὸ καὶ γηθομένη, μελωδεῖς τῷ Δεσπότῃ, τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Τυραννικὴν, ἀλαζονεῖαν ἐφαύλισας, καὶ τῷ θείῳ, λόγῳ τῆς σοφίας σου, ὡς ἐκ βυθοῦ, τῆς ἀπατηλῆς, δεισιδαιμονίας, τοὺς πλανωμένους ἐξήρπασας, διδάσκουσα κραυγάζειν, τῷ Χριστῷ μελωδοῦντας, τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ἡ εὐκλεῆς, καὶ φωτοφόρος πανήγυρις, τῆς ἐνδόξου μνήμης σου Πανεύφημε, τῆς καρτερῶς, θράσος τοῦ ἐχθροῦ, καταπατησάσης, ὡς ἥλιος ἀνατέταλκεν, ἐν ἡ μεγαλοφώνως, τῷ Δεσπότῃ βοῶμεν, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλανθρωπε.

Θεοτοκίον.

Νῦν τὴν ἰσχύν, τῶν ἀθετούντων κατάβαλε, τῆς εἰκόνας, Κόρη τὴν προσκύνησιν, σοῦ τῆς σεπτῆς, καὶ τοῦ ὑπὲρ νοῦν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, καὶ κόσμον ὅλον φωτίσαντος, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τοὺς δὲ πίστει τιμῶντας, καταφαιδρυνον μόνη Πανύμνητε.

Ωιδὴ Ε'. Τῶν Εἰσοδίων. Οἱ δύο.

(Σελ. 224-226).

Τῆς Ἁγίας.

πού ἀξίζει νά ὑμνεῖσαι, διότι ἀντιστάθηκες στὸν ἐχθρό μέ μεγάλη καρτερία, καὶ τὸν καταπάτησες μέ ὠραῖα πόδια μέ τὴ δύναμη τοῦ Σταυροῦ, Ἀθλήτρια, τό καύχημα τῶν Μαρτύρων.

Ἐμφανίσθηκες νύμφη τοῦ Χριστοῦ, Αἰκατερίνα Παμμακάριστη, φωτισμένη μέ τίς φωτοειδεῖς λάμπεις τῆς θεϊκῆς ὠραιότητος, καὶ ἀστράφτοντας γύρω μέ τό θεϊκό κάλλος· Γι' αὐτό καὶ τώρα χαρούμενη μελωδεῖς στὸν Κύριο· Δόξα στή δύναμή σου, Κύριε.

Ἐξετέλισες τὴν ἀλαζονεῖα τοῦ τυράννου καὶ μέ τό θεϊκό λόγο τῆς σοφίας σου ἄρπαξες αὐτούς πού πλανῶνταν, ὅπως ἀπό βυθό, ἀπό τὴν ψεύτικη θρησκεία, διδάσκοντάς τους νά κραυγάζουν μελωδώντας στὸν Χριστό· δόξα στή δύναμή σου, Φιλάνθρωπε.

Ἡ δοξασμένη καὶ φωτοφόρα πανήγυρη τῆς ἐνδοξῆς μνήμης σου, φημισμένη παντοῦ, πού καταπάτησες μέ καρτερία τό θράσος τοῦ ἐχθροῦ, ἀνέτειλε ὡς ἥλιος· Κατὰ τὴν ὁποία μεγαλόφωνα κραυγάζουμε στὸν Κύριο· Δόξα στή δύναμή σου, Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Τώρα, Κόρη, ἐξουδετέρωσε τὴ δύναμη, αὐτῶν πού ἀπορρίπτουν τὴν προσκύνηση τῆς σεπτῆς σου εἰκόνας καὶ τῆς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ, πού πάνω ἀπὸ τὴ λογικὴ σαρκώθηκε ἀπὸ σένα, καὶ τῶν εἰκόνων ὅλων τῶν ἁγίων· καὶ ἐκείνους πού μέ πίστη σέ τιμοῦν χαροποίησέ τους, μόνη Πανύμνητε, καὶ φώτισε ὅλο τὸν κόσμο.

Ῥοδὴ Ε'. Τῶν Εἰσοδίων. Οἱ δύο.

(Σελ. 224-226).

Τῆς Ἁγίας.

Πόθῳ πυρπολουμένη, Μάρτυς παναοίδιμε, τῷ
 τοῦ Δεσπότη σου, καὶ ζητοῦσα τούτου, τὸ
 ἀμήχανον κάλλος θεάσασθαι, ἀνθαιρέτω
 γνώμη, τοῖς αἰκισμοῖς σαυτὴν παρέσχες,
 παρθενίας ἐκλάμπουσα χάρισιν.

Ἄθλοις ἱερωτάτοις, Κόρη καλλιπάρθενε
 καταλαμπρύνασα, σεαυτὴν προφρόνως,
 ἀνελήλυθας πρὸς τὴν οὐράνιον, τοῦ Χριστοῦ
 παστάδα, καὶ νῦν φαιδρῶς τῷ σῶ Νυμφίῳ,
 γηθομένη συνήφθης πανόλβιε.

Νεᾶνις φαιδροτάτη, ὥφθης ἀγαπήσασα μόνον
 ἐράσμιον, καὶ ὀπίσω τούτου, συντονώτατον
 δρόμον διήνυσας, εἰς ὀσμὴν τοῦ μύρου, σοῦ νοητῶς
 τοῦ κενωθέντος, ἐκβοῶσα δραμοῦμαι, Νυμφίε μου.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε,
 πάναγνε Δέσποινα, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν
 Λόγον εἰδότες κηρύττομεν, ἐν δυσὶν οὐσίαις,
 θελητικαῖς αὐτεξουσίαις, γνωριζόμενον Κόρη
 Θεόνημφε.

Ωιδὴ ΣΤ'. Τῶν Εἰσοδίων. Οἱ δύο.

(Σελ. 226-228).

Τῆς Ἀγίας.

Ὅλην σε περικαλῆ, παρθενίας
 ἀπαστρέπτουσαν αἴγλη, μαρτυρικοῖς τε Κόρη,
 φοινηχθεῖσαν ἐν αἵμασι, καθορῶν ὁ ἀγαθός, Λόγος
 καὶ ἄχραντος, ἐν θαλάμοις, ἐπουρανίοις
 κατεσκήνωσεν.

Φλεγόμενη ἀπὸ τὸν πόθο γιὰ τὸν Κύριό σου, Μάρτυς
 πολυύμνητη, καὶ ἐπιθυμῶντας νὰ δεῖς τὸ ἄπειρο κάλ-
 λος του, μέ τῆ δική σου ἐλεύθερη γνώμη παρέδωσες τὸν
 ἑαυτό σου στὰ βάσανα, ἀστράφτοντας μέ τίς χάρες τῆς
 παρθενίας.

Μέ σύννεση λάμπρυνες τὸν ἑαυτό σου μέ ἱερώτατα
 κατορθώματα, Κόρη ὠραιότατη παρθένα, καὶ ἀνέβηκες
 στὸν οὐράνιο νυφικό θάλαμο τοῦ Χριστοῦ. Καὶ τώρα
 χαίροντας μέ φαιδρότητα (μέ χρά), ἐνώθηκες μέ τὸ
 Νυμφίο σου, Παμμακάριστη.

Φάνηκες νέα χαρούμενη, πού ἀγάπησες τὸν μόνον
 ἀξιαγάπητο, καὶ βάδισες πίσω του βιαστική πορεία φω-
 νάζοντας. Θά τρέξω πίσω ἀπὸ τὴν εὐωδιά τοῦ μύρου
 πού εἶσαι Ἐσύ, Νυμφίε μου, τὸ ὅποιο χύθηκε πνευματι-
 κά.

Θεοτοκίον.

Ἀναγνωρίζοντας ὅλοι, ὡς ἀληθινὴ Γεννήτρια τοῦ
 Θεοῦ, ἐσένα, Πάναγνη Κυρία, ἐν γνώσει μας κηρύττου-
 με, ὅτι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, πού γεννήθηκε ἀπὸ σένα,
 ἀναγνωρίζεται μέ δύο οὐσίες καὶ θελήσεις αὐτεξούσιες,
 Κόρη Νύμφη τοῦ Θεοῦ.

Ωιδὴ ΣΤ'. Τῶν Εἰσοδίων. Οἱ δύο.

(Σελ. 23026-228).

Τῆς Ἀγίας.

Βλέποντας ὁ ἀγαθός καὶ ἀμόλυντος Λόγος τοῦ Θεοῦ,
 ὅτι εἶσαι ὠραία, καὶ ὅτι ἀστράφτεις μέ τῆ λάμψῃ τῆς
 παρθενίας, βαμμένῃ μέσα στὰ μαρτυρικά αἵματα, Κόρη,
 σέ ἐγκατέστῃσε σέ οὐρανίους θαλάμους.

Ἰσχύσας διὰ Σταυροῦ, τῶν Τυράννων καταλύσαι τὸ κράτος, καὶ κοσμικῆς σοφίας, διελέγξαι τὸ μάταιον, θεοπνεύστου διδαχῆς, βρῦουσα δόγματα, μεγαλόφρον Αἰκατερίνα πανοίδιμε.

Δόλω πρώην τὸν Ἀδάμ, Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐκβαλόντα, τῶν αἰκισμῶν τοὺς πόνους, καρτερῶς ὑπομείνασα, καταβέβληκας εἰς γῆν, Μάρτυς πανένδοξε, καὶ στεφάνοις, τῆς Βασιλείας ἐστεφάνωσαι.

Θεοτοκίον.

Ἰλεῶν μοι τὸν Κριτὴν, τὸν Υἱόν σου, Θεοτόκε Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, λυτρωτὴν τε τῶν δεινῶν, Μῆτερ, ἀπέργασαι· σοὶ γὰρ μόνη, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Μικρὰ Συναπτὴ.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 38).

Κοντάκιο. Τῆς Ἀγίας.

Χορείαν σεπτὴν, ἐνθέως φιλομάρτυρες, ἐγείρατε νῦν, γεραίροντες τὴν πάνσοφον, Αἰκατερίναν· αὕτη γὰρ, ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, Ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσσασα.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν ἐκ Θεοῦ σοφίαν λαβοῦσα παιδόθεν ἡ Μάρτυς, καὶ τὴν ἔξω καλῶς σοφίαν πᾶσαν μεμάθηκε, γνοῦσα δὲ ἐκ ταύτης τὴν τῶν στοιχείων

Μπόρεσες μετὰ τὴν δύναμιν τοῦ Σταυροῦ, νὰ καταλύσεις τὸ κράτος τῶν τυράννων, καὶ νὰ ἐλέγξεις τὴν ματαιότητα τῆς κοσμικῆς σοφίας, ἀναβλύζοντας διδάγματα θεοπνευστης διδαχῆς, μεγαλόψυχη Αἰκατερίνα ἀξιύμνητη.

ὑπομένοντας καρτερικὰ τοὺς πόνους τῶν βασάνων, κατέβαλες στὴ γῆν, αὐτὸν ποὺ παλαιὰ ἔβγαλε τὸν Ἀδάμ ἀπὸ τὸν παράδεισο τῆς ἀπολαύσεως, Μάρτυς ἐνδοξη, ἀπὸ τὸν παράδεισο τῆς ἀπολαύσεως, μάρτυς (ἀθλήτρια) πανένδοξη, καὶ στεφανώθηκες μετὰ τὰ στεφάνια τῆς Βασιλείας.

Θεοτοκίον.

Κάνε, Μῆτέρα, νὰ γίνῃ σπλαχνικὸς γιὰ μένα ὁ Κριτής, ὁ Υἱός σου, Θεοτόκε Παρθένε, μετὰ τίς ἰκεσίες σου κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς κρίσεως, καὶ νὰ με λυτρώσῃ ἀπὸ τὰ δεινά, ἀπὸ τίς θλίψεις· Διότι σ' ἐσένα μόνο ἀναθέτω τὴν ἐλπίδα μου.

Μικρὴ Συναπτὴ.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 38).

Κοντάκιο. Τῆς Ἀγίας.

Ἔσεῖς, φίλοι τῶν Μαρτύρων, στήστε σεμνὸ χορὸν κατὰ Θεόν, ἐγκωμιάζοντας τὴν πάνσοφον Αἰκατερίνα· Διότι αὕτη στό πνευματικὸ στάδιο κήρυξε τὸν Χριστό, καὶ πάτησε τὸ διάβολο περιφρώνταςον τὴν γνῶσιν τῶν ρητόρων.

Οἶκος.

Ἄφοῦ ἔλαβε τὴν σοφία ἀπὸ τὸν Θεὸ ἡ Μάρτυς ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας, ἔμαθε καλά καὶ ὅλη τὴν κοσμικὴ σοφία· Καὶ ἀφοῦ γνόρισε ἀπὸ αὐτὴν τὴν σοφία τὴν κίνησιν τῶν στοιχείων καὶ τὴν δημιουργία τοὺς μετὰ λογική, καὶ αὐτὸν

κίνησιν τε καὶ ποιήσιν κατὰ λόγον, καὶ τὸν αὐτὰ ἐξ ἀρχῆς διὰ λόγου ποιήσαντα, αὐτῷ τὴν εὐχαριστίαν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ προσέφερε· τὰ δὲ εἰδῶλα καθεῖλε, καὶ τοὺς ταῦτα ἀφρόνως λατρεύοντας, Ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσσασα.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης.

Στίχοι. Αἰκατερίνα, καὶ σοφὴ καὶ παρθένα· Ἐκ δὲ ξίφους, καὶ Μάρτυς, ὧ καλὰ τρία!

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι.

Τῶν Χριστουγέννων. Αἱ Πεζαί.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 60-62).

Ἰδιὴ Ζ'. Εἰσοδίων. Οἱ δύο.

(Σελ. 228-231).

Τῆς Ἁγίας.

Μαρτύρων τὸ καύχημα, τῆς εὐσεβείας μύστης γεγένησαι, τῷ λαμπρῷ σου Νυμφίῳ, Μαρτύρων δῆμον πρασαγαγοῦσα Χριστῷ· μεθ' οὗ κραυγάζεις πανεύφημε ψάλλουσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ λόγος σου Πάνσοφε, πρὸς σωτηρίαν πολλοὺς ἐξήρπασεν, ἐξ εἰδωλομανίας, καὶ φωτοφόρους ἔδειξε Μάρτυρας, μεγαλοφώνως σὺν σοὶ ἀνακράζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

πού τὰ ἔκανε ἐξ ἀρχῆς μέ σοφία, σ' αὐτόν πρόσφερε τὴν εὐχαριστία νύκτα καὶ ἡμέρα· Καὶ παραμέρισε τὰ εἰδῶλα καὶ αὐτοὺς πού τὰ λάτρευαν χωρὶς λογικῆ, περιφρονώντας τὴ γνώση τῶν ρητόρων.

Συναξάριον.

Κατὰ τὴν εἰκοστὴ πέμπτη αὐτοῦ τοῦ μηνός ἐορτάζεται ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης.

Στίχοι. Ἡ Αἰκατερίνα καὶ σοφὴ καὶ παρθένα· Καὶ ἀπὸ ξίφος ἀναδείχθηκε Μάρτυς.

Μέ τίς πρεσβεῖες τῶν Ἀγίων σου, Θεέ μας, ἐλέησέ μας. Ἀμήν.

Καταβασίαι.

Τῶν Χριστουγέννων. Οἱ Πεζές.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 60-62).

Ἰδιὴ Ζ'. Εἰσοδίων. Οἱ δύο.

(Σελ. 228-231).

Τῆς Ἁγίας.

Καύχῃμα τῶν Μαρτύρων, μέτοχος τῆς εὐσεβείας ὑπῆρξες ὁδογώντας στὸν Λαμπρό σου Νυμφίο τὸν Χριστό, τὸ πλῆθος τῶν Μαρτύρων· Μαζὶ μέ τὸ ὅποιο κραυγάζεις, ἔνδοξο, ψάλλοντα· Εἶναι ἄξιος δοξολογίας ὁ Θεός τῶν πατέρων μας.

Ὁ λόγος σου, σοφὴ, ἄρπαξε πολλοὺς ἀπὸ τὴ μανία τῶν εἰδώλων γιὰ τὴ σωτηρία τους καὶ τοὺς ἀνέδειξε φωτοφόρους Μάρτυρες, πού μαζί μ' ἐσένα κραυγάζουν· Εἶσαι ἄξιος δοξολογίας ὁ Θεός τῶν πατέρων μας.

Νεᾶνις ὀπίσω σου, ἀκολουθοῦσά σοι
προσενήνεκται, διὰ ξίφους τμηθεῖσα, σὸν
μιμουμένη πάθος τὸ ἄχραντον, καὶ σοὶ τῷ Κτίσῃ
βοῶσα καὶ λέγουσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων ὁ Ἅγιος, ἐν σοὶ ἀγίως κατασκηνώσας
ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, σεσαρκωμένος ἐκ σοῦ
γεγέννηται, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίστει
κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Ωιδὴ Η'. Τῶν Εἰσοδίων. Οἱ δύο.

(Σελ. 231-234).

Τῆς Ἁγίας.

Σαῖς διδασκαῖς Βασίλισσα, πειθαρχοῦσα
προσέδραμε, τῇ θεοσεβείᾳ, καὶ στερωῶς ὑπέμεινε,
τῶν πόνων τὴν αἴσθησιν, καὶ βασιλείας τῶν
οὐρανῶν, τῆς ἀδιαδόχου, προφανῶς ἠξιώθη,
βοῶσα· Τὸν Δεσπότην, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μετὰ μαρτύρων γένοιτο, τῶν πιστῶν τὰ
αἰτήματα· ἡ γὰρ Ἀθληφόρος, τῷ Χριστῷ
παρίσταται, αἰτοῦσα τὰ κρείττονα, καὶ σωτηρίας
πρόξενα, τοῖς τὴν παναγίαν, καὶ σεπτὴν αὐτῆς
μνήμην, προθύμως ἐκτελοῦσι, καὶ πιστῶς
μελωδοῦσι· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ἀναπετάσας δέχεται, ὁ Νυμφίος σε, Πάνσοφε,
πύλας Παραδείσου, καὶ παστάδα πάνσεμνον,

Ἡ νέα (ἢ Αἰκατερίνα) ἀκολουθώντας πίσω σου προσ-
φέρθηκε σ' ἐσένα ἀποκεφαλισμένη μέ ξίφος, μιμούμενη
τὸ δικό σου ἀμόλυντο πάθος· Κραυγάζοντας σ' ἐσένα
τόν Κτίστη καὶ λέγοντας· Εἶσαι ἄξιος δοξολογίας ὁ Θεός
τῶν πατέρων μας.

Θεοτοκίον.

Ὁ Ἅγιος τῶν ἁγίων, ἀφοῦ κατοίκησε μέσα σ' ἐσένα,
ἀγνή Θεοτόκε Παρθένε, γεννήθηκε μέ σάρκα ἀπό σενα,
γιὰ νά σώσει αὐτούς πού μέ πίστη κραυγάζουν· Εἶσαι
ἄξιος δοξολογίας ὁ Θεός τῶν πατέρων μας.

Ωιδὴ Η'. Τῶν Εἰσοδίων. Οἱ δύο.

(Σελ. 231-234).

Τῆς Ἁγίας.

Πειθαρχώντας στίς διδασκίες σου ἡ βασίλισσα
προσηλθε στή θεοσεβείᾳ· Καὶ σταθερά ὑπέμεινε τὸ
αἶσθημα τῶν πόνων, καὶ ἔγινε φανερά ἄξια γιὰ τὴ Βα-
σιλεία τῶν οὐρανῶν, πού δέν ἔχει διάδοχο, δέν τελειώ-
νει, κραυγάζοντας· Ἱερεῖς, δοξολογεῖτε τὸν Κύριο, λαέ,
ὑπερυψώνετε τον σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Μαζί μέ τοὺς Μάρτυρες ἅς γίνονται τὰ αἰτήματα τῶν
πιστῶν· Διότι ἡ Ἀγωνίστρια στέκεται κοντά στόν Χριστό
ζῶντας τὰ καλλίτερα, καὶ αὐτὰ πού φέρνουν τὴ σωτη-
ρία, σ' αὐτούς πού πρόθυμα ἐκτελοῦν τὴν πανάγια καὶ
σεβάσμια μνήμη τοῦ καὶ μέ πιστῶ ψάλλουν· Λαέ
ὑπερυψώνεται τὸν Χριστό στους αἰῶνες.

Ἀνοίγοντας διάπλατα ὁ Νυμφίος σου, σοφή, τίς πύ-
λες τοῦ Παραδείσου σέ δέχεται, καὶ σοῦ ἐτοίμασε σεμνό

οἰκεῖν παρεσκεύασε, καὶ βασιλείας μέτοχον, ὡς συγκοινωνόν, τῶν παθημάτων δεικνύει ᾧ νῦν παρισταμένη, Βασιλέων θυγάτηρ, λαμπρῶς, πεποικιλμένη, ἡμῶν μὴ ἐπιλάθη.

Σεσοφισμένοις ῥήμασιν, ἐπειρᾶτο ὁ τύραννος, πιθανολογίαις, ὁ δεινὸς χρησάμενος, ἐκλύειν τὴν ἔνστασιν, τὴν σὴν ἐλπίσας, Ἐνδοξε· ἀλλὰ νυμφευθῆναι, τῷ Χριστῷ βουλομένη, ἐβόας· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰερωτέρα πέφηνας, Θεοτόκε πανάμωμε, τῆς ὑπερκοσμίου, τῶν Ἀγγέλων τάξεως· τὸν τούτων γὰρ τέτοκας, Δημιουργὸν καὶ Κύριον, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 39-40).

Ἀντί αὐτῆς ψάλλεται ἡ Θ'. ᾠδὴ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων.

ᾠδὴ Θ'. Τῶν Εἰσοδίων. Οἱ δύο.

(Σελ. 234-238).

τῆς Ἁγίας.

Μετέστης πρὸς θαλάμους φωτοειδεῖς, νυμφικοῖς κοσμουμένη στολίσμασι, παρθενικὴν, ἔχουσα λαμπάδα τῇ δεξιᾷ, τῇ δὲ ἑτέρᾳ φέρουσα, τὴν ἀποτμηθεῖσάν σου κεφαλὴν, καὶ νῦν παρισταμένη, Χριστῷ τῷ σῷ Νυμφίῳ, τοὺς σέ

νυφικὸ θάλαμο, γιὰ νὰ κατοικεῖς, καὶ σέ ἀνέδειξε συμμέτοχο τῆς Βασιλείας, ὡς συμμέτοχο στά παθήματά του· Στέκοντας τώρα κοντὰ σ' αὐτόν, κόρη τῶν βασιλέων, στολισμένη λαμπρά, μὴ μᾶς λησμονήσεις.

Μέ σοφιστικά λόγια προσπαθοῦσε ὁ τύραννος, νὰ παραλύσει τὴ δική σου ἀντίσταση, Ἐνδοξη, χρησιμοποιώντας ὁ ἄθλιος πιθανολογίες, ἐλπίζοντας ὅτι θὰ μποροῦσε· Ἀλλὰ θέλοντας νὰ γίνεις νύμφη τοῦ Χριστοῦ κραύγαζες· Ἰερεῖς, δοξολογεῖτε τὸν Κύριο, λαέ, ὑπερυψώνετε τὸν σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Θεοτοκίον.

Φάνηκες, Πάναγνη Θεοτόκε, ἱερώτερη ἀπὸ τὴν ὑπερκόσμια, τὴν ἐπουράνια τάξη τῶν Ἀγγέλων· Διότι γέννησες τὸν Δημιουργὸ ἐκείνων καὶ Κύριο ἀπὸ παρθενικῆς κοιλίας χωρὶς πείρα γάμου, μέ δύο τίς οὐσίες (θεία καὶ ἀνθρώπινη), χωρὶς νὰ συγχέονται ἢ νὰ ἀλλάζουν, ἀλλὰ μέ μιὰ ὑπόσταση (ἕναν πρόσωπο), Θεὸ σαρκωμένο.

Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργικὸ .Σελ. 39-40).

Ἀντί αὐτῆς ψάλλεται ἡ Θ'. ᾠδὴ τῶν δύο κανόνων τῶν Εἰσοδίων μετὰ τὰ Μεγαλυναρία.

ᾠδὴ Θ'. Τῶν Εἰσοδίων. Οἱ δύο.

(Σελ. 234-238).

τῆς Ἁγίας.

Μετακόμισες σέ φωτοειδεῖς θαλάμους στολισμένη μέ νυφικά στολίδια, λυχνάρι στό δεξί σου χέρι, καὶ στό ἄλλο τό κεφάλι σου, πού τό ἀπεκεφάλισαν· Καί τώρα παραστέκοντας στόν Χριστό τὸν Νυμφίο σου, προστάτεψε αὐτούς πού σέ ὑμνοῦν.

ὕμνουῦντας περιφρούρησον.

Ἐδέχθη σου θεόφρον ἢ προσευχή· τοὺς γὰρ πίστει τὴν σὴν ὀνομάζοντας, κλῆσιν σεμνή, σῶζει ὁ Δεσπότης ἐκ πειρασμῶν, καὶ εὐρωστίαν δίδωσι, νόσων ἀπαλλάττων παντοδαπῶν, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων· διὸ σε γεγηθότες, Αἰκατερίνα μακαρίζομεν.

Λιμένι καθωρμίσθης νῦν γαληνῶ εὐσταλῶς τε καὶ κούφως τὴν θάλασσαν, τὴν κοσμικὴν, Μάρτυς διελθοῦσα Τρικυμιῶν, μὴ πειρασθεῖσα πάνσοφε, πλοῦτον πολυποίκilon τῷ Χριστῷ, προσφέρουσα Παρθένε, τὸν δῆμον τῶν Μαρτύρων, Αἰκατερίνα παμμακάριστε.

Παστάδων οὐρανίων ἔνδον τανῦν, σὺν παρθένων χορεία χορεύουσα, μαρτυρικάις, περιλαμπομένη μαρμαρυγαῖς, Αἰκατερίνα πάνσοφε, λῦσον τῶν πταισμάτων μου τὰς σειράς, προθύμως δυσωποῦσα, τὸν πάντων Εὐεργέτην, δι' ὃν τὸ αἷμά σου ἐξέχεας.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης, ὦ Παρθένε, Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ πατήρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Μικρὰ Συναπτὴ.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 40).

Ἐξαποστειλάρια. Τῆς Ἁγίας.

Ἐνεύρωσας τὸ φρόνημα, γυναικῶν ὦ παρθένε,

Ἡ προσευχή σου, Θεόπνευστη, ἔγινε δεκτὴ· Διότι αὐτούς πού ἐπικαλοῦνται τὸ ὄνομά σου, σεμνή, τοὺς σῶζει ὁ Κύριος ἀπὸ πειρασμούς· Καὶ δίδει σ' αὐτούς εὐρωστία, ἀπαλλάσσοντάς τους ἀπὸ κάθε εἶδους ἀρρώστιες καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων· Γι' αὐτὸ, Αἰκατερίνα, σέ μακαρίζουμε χαρούμενοι.

Κατέπλευσες σέ γαλήνιο λιμάνι, ἀφοῦ πέρασες μὲ εὐκινήσια καὶ ἀνάλαφρα τὴν κοσμικὴ θάλασσα τῶν τρικυμιῶν, Μάρτυς σοφὴ, χωρὶς νά ἐπηρεασθεῖς, προσφέροντας ὡς πλοῦτο πολυποίκilon ν Χριστό τὰ πλήθη τῶν Μαρτύρων, Αἰκατερίνα.

Πανηγυρίζοντας μαζί μὲ τὸν ὄμιλο τῶν παρθένων τώρα μέσα στὰ οὐράνια παλάτια, φωτισμένη ἀπὸ τίς μαρτυρικὲς λάμπεις, Αἰκατερίνα Πάνσοφη, διάλυσε τὰ δεσμά τῶν πταισμάτων μου, ἰκετεύοντας πρόθυμα τὸν Εὐεργέτη ὅλων, γιὰ τὸν ὁποῖον ἔχυσες τὸ αἷμα σου.

Θεοτοκίον.

Φάνηκες, Παρθένε, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ὅτι γέννησες σωματικά τὸν ἀγαθὸ Λόγο τοῦ Θεοῦ, τὸν ὁποῖο προέβαλε ὁ Πατέρας ἀπὸ τὴν καρδιά του προαιώνια, ὡς ἀγαθός· Τὸν ὁποῖο τώρα θεωροῦμε πέρα καὶ πάνω ἀπὸ τὰ σώματα, μολονότι ἔχει ντυθεῖ καὶ μὲ τὸ σῶμα.

Μικρὴ Συναπτὴ.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 40).

Ἐξαποστειλάρια. Τῆς Ἁγίας.

Τόνωσες τὸ φρόνημα τῶν γυναικῶν, παρθένα Αἰκα-

Αικατερίνα πάντιμε, ἀθλοφόρων ἢ δόξα, καὶ
Φιλοσόφων ἄνοιαν, ἐν Θεῷ διήλεγξας, ὡς λῆρον
οὔσαν καὶ μῦθον, τὴν Πανάμωμον ὄντως, καὶ
Μητέρα τοῦ Θεοῦ, συλλήπτορα κεκτημένη.

Τῶν Εἰσοδίων.

Τοῦ Ἰεροῦ σε σήμερον, Θεοτόκε Παρθένε,
δέχεται τὰ ἐνδότερα, χερσὶν Ἀρχιερέως, ἐν οἷς
τριῶν ἀπὸ χρόνων, ἕως δύο καὶ δέκα, διέμεινας
τρεφομένη, χερσὶ θεοῦ Ἀγγέλου, ὡς ἁγία κιβωτός,
τοῦ πάντα τεκτηναμένου.

Αἶνοι. Στίχοι.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 40-42,-43).

Τροπάρια.

Τῶν Εἰσοδίων. Τρία. (Σελ. 238-239).

Τῆς Ἁγίας.

Μνήμην τὴν πανίερρον, Αἰκατερίνα
πανεύφημε, τῆς σεπτῆς σου ἀθλήσεως,
τελοῦντες δοξάζομεν, ἐν φωναῖς ἀπαύστοις, τὸν
δεδωρημένον ὑπομονὴν σοὶ καρτεράν, καὶ
νικηφόρον σε ἀναδείξαντα, καὶ λόγον
χορηγήσαντα, καταπτοῦντα τοὺς ῥήτορας,
Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον, καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον.
(Δίς).

Μάρτυς ἐθελούσιος, Αἰκατερίνα πανένδοξε,
καθωράθης τὸν τύραννον, εὐτόνως ἐλέγξασα, καὶ
δεινὴν μανίαν, τῆς πολυθεΐας, θεογνωσίας
φωτισμῶ, καταβαλοῦσα, καὶ θεία χάριτι, ἐντεῦθεν
καὶ ὡς Μάρτυρα, καὶ ὡς Παρθένον πανάμωμον, ὁ

τερὶνα ἄξια κάθε τιμῆς, πού εἶσαι ἢ δόξα τῶν
Ἀθλοφόρων (τῶν Μαρτύρων): Καὶ ὑπέβαλες σέ ἔλεγχο
μέ τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ τὴν ἀνοησία τῶν φιλοσόφων, ὅτι
δηλαδή εἶναι παραλήρημα καὶ μῦθος, ἔχοντας ὡς βοη-
θό τὴν ἀληθινὰ Πάναγνη καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Τῶν Εἰσοδίων.

Σήμερα, Θεοτόκε Παρθένε, σέ ὑποδέχονται οἱ
ἐσωτερικοὶ χῶροι τοῦ Ναοῦ μέ τὰ χέρια τοῦ Ἀρχιερέα,
μέσα στοὺς ὁποίους ἔμεινες ἀπὸ τριῶν μέχρι δώδεκα
ἐτῶν, καὶ τρεφόσουν ἀπὸ χέρια θεϊκοῦ Ἀγγέλου, ὡς
ἁγία κιβωτός αὐτοῦ ὁ ὁποῖος κατασκεύασε τὰ πάντα.

Αἶνοι. Στίχοι.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 40-42,-43).

Τροπάρια.

Τῶν Εἰσοδίων. Τρία. (Σελ. 238-239).

Τῆς Ἁγίας.

Ἐκτελώντας τὴν πολὺ ἱερὴ μνήμη τοῦ σεβάσμιου
μαρτυρίου σου, φημισμένη Αἰκατερίνα, δοξάζουμε μέ
φωνές ἀκατάπαυστες Ἐκεῖνον πού σοῦ δώρισε ὑπομονή
καρτερική, καὶ σέ ἀνέδειξε νικήτρια, καὶ σοῦ χορήγησε
λόγο πού κατέπληττε τοὺς ῥήτορες, τὸν Ἰησοῦ τὸν φι-
λάνθρωπο καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριο.

(Δίς).

Φάνηκες Μάρτυρας μέ τὴ θέλησή σου, ἐνδοξη Αἰκα-
τερίνα, ἐλέγχοντας ἔντονα τὸν τύραννο, καὶ κατανικώ-
ντας τὴ φοβερὴ μανία τῆς πολυθεΐας μέ τὸν φωτισμὸ
τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ καὶ μέ τὴ θεία χάρη: γι' αὐτό καὶ
ὡς Μάρτυρα καὶ ὡς παρθένα πάναγνη, σ' στεφάνωσε ὁ

Χριστός ἐστεφάνωσεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, Αἰκατερίνα πανένδοξε, ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος, ἐδέξε καθάρασα, σεαυτὴν προθύμως, διὰ πολιτείας, καὶ λογισμῶ καρτερικῶ, τὴν τῶν τυράννων ὄφρυν, κατέσπασας· καὶ κάλλει τῷ τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν ὠραιότητα, θεοφρόνως ἀντέθηκας, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα...

Βίον ἄυλον ἐξησημένη, βῆμα ἄθεον καταλαβοῦσα, ἔσθης τροπαιοφόρος Αἰκατερίνα σεμνή, ἀνθηφοροῦσα τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα· καὶ τὸ θεῖον σθένος ἐνδεδυμένη, δόγμα τυράννου κατεμυκτήρισας, καὶ ῥητόρων ἔπαυσας, τὰς φληνάφους ῥήσεις πολυάθλε.

Καὶ νῦν...

Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται, ἡ πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ. Σήμερον τὸ καθαρῶτατον ἀγίασμα, ὡς τριετίζουσα δάμαλις, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων εἰσάγεται. Ταύτη ἐκβοήσωμεν ὡς ὁ Ἄγγελος· Χαίρε μόνη ἐν γυναιξίν εὐλογημένη.

Δοξολογία Μεγάλη.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 44-45).

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα. Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

(Σελ. 243-245).

Χριστός, ὁ Σωτὴρας τῶν ψυχῶν μας.

ἔχοντας καθαρῶσει πρόθυμα τὸν ἑαυτό σου μὲ ἀνάλογη ζωὴ, πανένδοξη Αἰκατερίνα, δέχθηκες τὴ χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅταν ἀνοίγες τὸ στόμα σου· Καὶ μὲ καρτερικὸ λόγο ἔρριξες κάτω τὴν ἀλαζονεία τῶν τυράννων· Καὶ σὸ κάλλος τοῦ σώματος ἔβαλες παράλληλα θεάρεστα τὴν ψυχικὴ ὠραιότητα, ἐσὺ στόλισμα τῶν Ἀθλητῶν.

Δόξα ...

Ἀφοῦ ἄσκησες ζωὴ ἄυλη (πνευματικὴ), ἀφοῦ κατέλαβες τὸ ἄθεο βῆμα, στάθηκες ἀκλόνητη νικήτρια, σεμνὴ Αἰκατερίνα, φορῶντας ὡς ἄνθη τὴ λαμπρότητα τοῦ Θεοῦ· Καὶ ντυμένη μὲ τὴ θεϊκὴ δύναμη κατεξευτέλισες τὴν ἀπόφαση τοῦ τυράννου, καὶ ἀποστόμωσες τὰ φλύαρα λόγια τῶν ρητόρων, Πολυάθλη.

Καὶ νῦν...

Σήμερα προσφέρεται στὸν Ναὸ ἡ Πάναγνη Παρθένος, γιὰ νὰ γίνῃ κατοικία τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι Βασιλιάς τῶν πάντων καὶ τροφοδότης τῆς ζωῆς μας. Σήμερα τὸ καθαρῶτατο ἀγίασμα ὡς τριετὴς δάμαλις (νεαρὴ ἀγελάδα) εἰσάγεται στὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων· Σ' αὐτὴν ἄς φωνάξουμε, ὅπως ὁ Ἄγγελος· Χαίρε ἡ μόνη εὐλογημένη ἀνάμεσα σὲ γυναικὲς.

Μεγάλη Δοξολογία:

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 44-45).

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα. (Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου).

(Σελ. 243-245).

Ἀπολυτίκιον. Τῶν Εἰσοδίων.

<p>Απολυτίκιο. Τῶν Εἰσοδίων.</p> <p>Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἢ προκήρυξις, ἐν Ναῶ τοῦ Θεοῦ τρανῶς ἢ Παρθένος δεικνύται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἢ ἐκπλήρωσις.</p> <p>Τῆς Ἁγίας.</p> <p>Τὴν πανεύφημον νύμφην Χριστοῦ ὑμνήσωμεν, Αἰκατερίναν τὴν θείαν καὶ πολιοῦχον Σινᾶ, τὴν βοήθειαν ἡμῶν καὶ ἀντίληψιν, ὅτι ἐφίμωσε λαμπρῶς, τοὺς κομψοὺς τῶν ἀσεβῶν, τοῦ Πνεύματος τῆ μαχαίρα, καὶ νῦν ὡς Μάρτυς στεφθεῖσα, αἰτεῖται πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.</p> <p>Κοντάκιον. Τῶν Εἰσοδίων.</p> <p>Ὁ καθαρῶτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἢ πολυτίμητος παστὰς καὶ Παρθένος, τὸ ἱερὸν θησαυρίσμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνευματι Θείῳ· ἦν ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ· Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.</p> <p>Ἀναγνώσματα.</p> <p>Ἀπόστολος.</p> <p>Πρὸς Γαλάτας: (Γ'. 23-Δ'. 1-5).</p> <p>Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ</p>		<p>Σήμερα εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς εὐδοκίας (εὐαρέσκειας) τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ προκήρυξις τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων. Στόν ναὸ τοῦ Θεοῦ παρουσιάζεται μέ μεγαλοπρέπεια ἢ Παρθένος, καὶ προαναγγέλει σέ ὅλους τὸν Χριστό.</p> <p>Πρὸς αὐτὴν κι ἡμεῖς μεγαλόφωνα ἄς φωνάξουμε· Χαῖρε ἐσύ πού εἶσαι ἢ ἐκπλήρωση τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου. (Οἰκονομία=Τὸ σωτήριο σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν ἄνθρωπο).</p> <p>Τῆς Ἁγίας.</p> <p>Ἄς ὑμνήσουμε τὴν ἔνδοξη Νύμφη τοῦ Χριστοῦ, τὴν Ἁγία Αἰκατερίνα καὶ πολιοῦχο τοῦ Σινᾶ, τὴ βοήθεια καὶ φροντίδα μας· Διότι φίμωσε λαμπρὰ τοὺς πιό μορφωμένους ἀπὸ τοὺς ἀσεβεῖς μέ τό σπαθί τοῦ στόματος (τῶν λόγων της)· Καὶ τώρα ἀφοῦ στέφθηκε ὡς Μάρτυρας, ζητεῖ γιὰ ὅλους τό μέγα ἔλεος.</p> <p>Κοντάκιο. Τῶν Εἰσοδίων.</p> <p>Ὁ καθαρῶτατος ναὸς τοῦ Σωτήρα, ἢ πολυτιμημένη παστάδα (νυφικός θάλαμος) καὶ Παρθένος, ὁ ἱερός θησαυρός τῆς δόξας τοῦ Θεοῦ, σήμερα εἰσάγεται στόν οἶκο τοῦ Κυρίου εἰσάγοντας μαζί της τὴν χάρη τοῦ θεϊκοῦ (Ἁγίου) Πνεύματος· Τὴν ὁποία ὑμνοῦν οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ· Αὕτη εἶναι σκηνὴ (κατοικία) ἐπουράνια.</p> <p>Ἀναγνώσματα.</p> <p>Ἀπόστολος.</p> <p>Πρὸς Γαλάτας: (Γ'. 23-Δ'. 1-5).</p> <p>Ἀδελφοί, πρὶν ἐλθεῖ ἢ πίστη στόν Χριστό, φυλαγόμασταν ἀπὸ τὸν νόμο κλεισμένοι ὅπως σέ φρούριο, γιὰ νά καταφύγουμε στήν πίστη, πού ἐπρόκειτο νά ἀποκαλυφθεῖ (νά φανερωθεῖ). Ὡστε ὁ Μωσαϊκὸς Νόμος</p>
---	--	---

πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δούλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστὲ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νῆπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὧν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νῆπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Εὐαγγέλιον.

Κατὰ Μάρκον (Ε' . 24-34).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ γυνὴ τις οὔσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα, καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφελῆθεισα, ἀλλὰ

ἔγινε γιὰ μᾶς παιδαγωγός, γιὰ νὰ γνωρίσουμε τὸν Χριστό, γιὰ νὰ δικαιωθοῦμε ἀπὸ τὴν πίστη. Αφοῦ ὅμως ἦλθε ἡ πίστη, δὲν εἴμαστε πλέον κάτω ἀπὸ παιδαγωγό. Διότι ὅλοι εἴσθε υἱοὶ Θεοῦ μέ τὴν πίστη στὸν Ἰησοῦ Χριστό. Διότι ὅσοι βαπτισθήκατε στὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ντυθήκατε τὸν Χριστό. Δὲν ὑπάρχει Ἰουδαῖος καὶ Ἕλληνας, (διάκριση μεταξύ τους)· Δὲν ὑπάρχει δούλος οὔτε ἐλεύθερος· Δὲν ὑπάρχει ἄνδρας καὶ γυναίκα· Διότι ὅλοι ἐσεῖς εἴσθε ἕνας μέ τὴν ἔνωσή σας μέ τὸν Ἰησοῦ Χριστό· Καὶ ἂν ἐσεῖς ἀνήκετε στὸν Χριστό, ἄρα εἴσθε (πνευματικοί) ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ καὶ κληρονόμοι σύμφωνα μέ τὴν ὑπόσχεση τοῦ Θεοῦ· Καὶ σᾶς λέγω, ὅσον καιρὸ ὁ κληρονόμος εἶναι νῆπιο, δὲν διαφέρει ἀπὸ δούλο, ἂν καὶ εἶναι κύριος ὅλων, ἀλλὰ εἶναι κάτω ἀπὸ ἐπιτρόπους καὶ οἰκονόμους μέχρι τὴν προθεσμία τοῦ πατέρα του. Ἔτσι κι ἐμεῖς, ὅταν ἦμασταν νῆπια, ἦμασταν ὑποδουλωμένοι στὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου· Ὅταν ὅμως ἦλθε ὁ κατάλληλος καιρὸς, ἔστειλε ὁ Θεὸς τὸν Υἱό του, πού γεννήθηκε ἀπὸ γυναίκα, γεννήθηκε κάτω ἀπὸ νόμο, γιὰ νὰ ἐξαγοράσει αὐτούς πού ἦταν κάτω ἀπὸ τὸ νόμο, γιὰ νὰ πάρουμε τὴν υἰοθεσία.

Εὐαγγέλιο.

Κατὰ Μάρκον (Ε' . 24-34).

Τὸν καιρὸ κείνο ἀκολουθοῦσε τὸν Ἰησοῦ πλήθος πολὺ καὶ τὸν στρίμωνχαν· Καὶ κάποια γυναίκα, πού ὑπέφερε ἀπὸ αἱμορραγία ἐπὶ δώδεκα χρόνια, καὶ ἔπαθε πολλὰ ἀπὸ πολλοὺς γιατροὺς, καὶ ξόδεψε ὅλα τὰ ὑπάρχοντά της, καὶ δὲν ὠφελήθηκε καθόλου, ἀλλὰ μᾶλλον ἔγινε χειρότερα, μόλις ἄκουσε γιὰ τὸν Ἰησοῦ,

μᾶλλον εἰς τὸ χειρόν ἐλθοῦσα, ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ ὅτι κὰν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἄψωμαι σωθήσομαι. Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μᾶστιγος. Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνούς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξεληθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγε· Τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων; καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις· τίς μου ἤψατο; καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. Ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὁ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιῆς ἀπὸ τῆς μᾶστιγός σου.

ἀφοῦ ἦλθε μέσα στό πληθος ἀπό πίσω, ἄγγιξε τό ἱμάτιό του, τό ἐπανωφόρι του· Διότι ἔλεγε μέσα της, ὅτι καί ἂν μόνο ἄγγιξω τό ἱμάτιό του, θά σωθῶ· Καί ἀμέσως σταμάτησε ἡ πηγὴ τοῦ αἵματός της, καὶ αἰσθάνθηκε σωματικά, ὅτι θεραπεύθηκε ἀπὸ τὴ μᾶστιγὰ της (τὴν ἀσθένειά της)· Καί ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς, ἐπειδὴ κατάλαβε ἐσωτερικά τὴ δύναμη πού βγήκε ἀπὸ μέσα του, στράφηκε στό πληθος καὶ ἔλεγε· Ποιός μου ἄγγιξε τὰ ἱμάτια; καὶ τοῦ ἔλεγαν οἱ Μαθητές του· Βλέπεις τό πληθος πού σέ στριμώχνει, καὶ λές ποιός μέ ἄγγιξε; καὶ ἔβλεπε γύρω, γιὰ νά δεῖ αὐτὴν πού τό ἔκανε αὐτό· Καί ἡ γυναίκα φοβισμένη καὶ τρέμοντας, γνωρίζοντας αὐτό πού ἔγινε σ' αὐτὴν, ἦλθε καὶ ἔπεσε μπροστά του καὶ τοῦ εἶπε ὅλη τὴν ἀλήθεια. Κι Ἐκεῖνος τῆς εἶπε· Κόρη μου, ἡ πίστη σου σέ ἔσωσε· Πήγαινε στό καλό μέ εἰρήνη, καὶ νά εἶσαι γιὰ πάντα ὑγιῆς ἀπὸ τὴ μᾶστιγὰ σου, (ἀπὸ τό βάσανό σου).